

A Hoge Raad der Nederlanden 2004. október 15-i végzésével a H. A. Solleveld kontra Inspecteur van de Belastingdienst – ondernemingen Amersfoort ügyben benyújtott előzetes döntéshozatal iránti kérelem

(C-443/04. sz. ügy)

(2005/C 6/49)

(Az eljárás nyelve: holland)

A Hoge Raad der Nederlanden (Hollandia) 2004. október 15-i végzésével, amely 2004. október 20-án érkezett a Bíróság hivatalához, a H. A. Solleveld kontra Inspecteur van de Belastingdienst – ondernemingen Amersfoort ügyben előzetes döntéshozatal iránti kérelmet nyújtott be az Európai Közösségek Bíróságához a következő kérdés tárgyában:

A hatodik irányelv 13. cikk A. rész (1) bekezdés (c) pontját úgy kell-e értelmezni, hogy a HÉA-mentesség vonatkozik a fenti 3.1.2 és 3.1.3 pontban leírt [zavaró természetű] diagnózis keretében végrehajtott – a diagnózis felállításából, a terápiára vonatkozó tanácsadásból és esetlegesen a kezeléssel álló – beavatkozásokra, még abban az esetben is, ha a beavatkozásokat végző személy azokat nem az érintett tagállam által meghatározott orvosi és paramedicinális hivatás keretében folytatja le?

A Hoge Raad der Nederlanden 2004. október 15-i végzésével a J.E. van den Hout-van Eijnsbergen kontra Inspecteur van de Belastingdienst – ondernemingen Leiden ügyben benyújtott előzetes döntéshozatal iránti kérelem

(C-444/04. sz. ügy)

(2005/C 6/50)

(Az eljárás nyelve: holland)

A Hoge Raad der Nederlanden (Hollandia) 2004. október 15-i végzésével, amely 2004. október 20-án érkezett a Bíróság hivatalához, a J.E. van den Hout-van Eijnsbergen kontra Inspecteur van de Belastingdienst – ondernemingen Leiden ügyben, előzetes döntéshozatal iránti kérelmet nyújtott be az Európai Közösségek Bíróságához a következő kérdés tárgyában:

A hatodik irányelv 13. cikk A. rész (1) bekezdés (c) pontját úgy kell-e értelmezni, hogy a HÉA-mentesség vonatkozik a fenti 3.1 pontban leírt nyilvántartásba vétel jogi feltételeit teljesítő, és a pszichoterapeuták névsorába felvett személy által végzett pszichoterápiai kezelésekre, még abban az esetben is, ha a tevékenységet végző személy azt nem az érintett tagállam által meghatározott orvosi és paramedicinális hivatás keretében folytatja?

A High Court of Justice (England and Wales) Chancery Division 2004. október 13-i végzésével az FII Group Litigation, Test Claimants kontra a Commissioners of Inland Revenue ügyben benyújtott előzetes döntéshozatal iránti kérelem

(C-446/04. sz. ügy)

(2005/C 6/51)

(Az eljárás nyelve: angol)

A High Court of Justice (England and Wales) Chancery Division 2004. október 13-i végzésével, amely 2004. október 22-én érkezett a Bíróság hivatalához, az FII Group Litigation, Test Claimants kontra a Commissioners of Inland Revenue ügyben előzetes döntéshozatal iránti kérelmet nyújtott be az Európai Közösségek Bíróságához, amelyben a következő kérdésekről kéri a Bíróság döntését:

1. Ellentétes-e az EK 43. vagy 56. cikkel az, ha egy tagállam olyan intézkedéseket alkalmaz és tart hatályban, amelyek az érintett tagállamban illetőséggel rendelkező társaság („belföldi illetőségű társaság”) által más belföldi illetőségű társaságoktól kapott osztaléokra társasági adómentességet nyújt, míg a más tagállamban illetőséggel rendelkező társaságok („külföldi illetőségű társaságok”) által belföldi illetőségű társaságoknak fizetett osztaléokra (az osztalék után fizetendő forrásadóra, illetve, bizonyos körülmények között a külföldi illetőségű társaságok által az illetőségük szerinti tagállamban, a nyereségük után megfizetett adóra a kettős adóztatás elkerüléséről szóló egyezmény szerinti kedvezményt alkalmazva) társasági adókötelezettséget ír elő?

2. Ha egy tagállam adórendszere bizonyos körülmények között a belföldi illetőségű társaság által a részvényesei számára fizetett osztalék vonatkozásában társasági adóelőleget („TAE”) ír elő és a belföldi illetőségű részvényesek számára ezen osztalék tekintetében adójóváírást tesz lehetővé, ellentétes-e az EK 43. vagy 56. cikkel, vagy a 90/435/EGK tanácsi irányelv⁽¹⁾ 4. cikk (1) bekezdésével vagy 6. cikkével, ha a tagállam olyan intézkedéseket alkalmaz és tart hatályban, amelyek úgy rendelkeznek, hogy egy belföldi illetőségű társaság TAE-fizetési kötelezettség nélkül fizethet osztalékot a részvényeseinek, amennyiben az érintett társaság (közvetlenül vagy más, abban a tagállamban illetőséggel rendelkező társaságon keresztül közvetve) belföldi illetőségű társaságoktól kapott osztalékot, ugyanakkor nem teszik azt lehetővé, hogy egy belföldi illetőségű társaság TAE-fizetési kötelezettség nélkül fizessen a részvényeseinek osztalékot, amennyiben az külföldi illetőségű társaságoktól kapott osztalékot?
3. Ellentétes-e a 2. kérdésben említett közösségi jogi rendelkezésekkel, ha egy tagállam olyan intézkedéseket alkalmaz és tart hatályban, amelyek alapján a TAE-kötelezettséget az osztalékot fizető társaság, illetve a cégcsoport más belföldi illetőségű társaságai az általuk abban a tagállamban fizendő társasági adóba beszámíthatják:
- a) amely szabályok azonban nem teszik lehetővé a TAE-nak a cégcsoport külföldi illetőségű társaságai által szerzett jövedelem után az érintett tagállamban vagy más tagállamban fizetett adóba történő beszámítást vagy azzal egyenértékű kedvezményt (például a TAE visszatérítését); illetve
- b) amely alapján a belföldi illetőségű társaság által a kettős adóztatás elkerüléséről szóló egyezmények alapján élvezett mentességek csökkentik a társasági adókötelezettséget, amelybe a TAE beszámítható?
4. Amennyiben egy tagállam olyan intézkedéseket alkalmaz, amelyek bizonyos körülmények esetén, lehetővé teszik belföldi társaságok számára, hogy választásuk szerint részükre visszatérítsék a részvényeseiknek fizetett osztalék után fizetett TAE-t olyan mértékben, amennyiben a belföldi illetőségű társaság külföldi illetőségű társaság (beleértve a harmadik országokban illetőséggel rendelkező társaságokat) által fizetett osztalékban részesül, ellentétes-e az EK 43. vagy 56. cikkel, vagy a 90/435/EGK tanácsi irányelv 4. cikk (1) bekezdésével vagy 6. cikkével:
- a) a belföldi illetőségű társaságokat arra kötelezni, hogy a TAE-t megfizessék, majd azt követően visszaigényeljék; és
- b) hogy a belföldi illetőségű társaságok részvényesei nem vehetik igénybe azt az adójóváírást, amely abban az esetben járt volna nekik, ha az osztalékot egy olyan belföldi illetőségű társaságtól kapják, amely maga nem részesül külföldi illetőségű társaság által fizetett osztalékban?
5. Amennyiben a tagállam az 1. és 2. kérdésben leírt intézkedéseket 1993. december 31. előtt fogadta el, majd ezt követően elfogadta a 4. kérdésben leírt intézkedéseket, és amennyiben ezen utóbbiak az EK 56. cikk által tiltott korlátozást valósítanak meg, ezt a korlátozást 1993. december 31. előtt nem létező, új korlátozásnak kell-e tekinteni?
6. Amennyiben az 1-5. kérdésekben ismertetett intézkedések az itt megjelölt közösségi jogi rendelkezésekkel ellentétesek, akkor amennyiben egy belföldi társaság, illetve a cégcsoporthoz tartozó társaságok a kérdéses jogszabálysértések vonatkozásában az alábbi kérelmeket terjesztik elő:
- (i) az 1. kérdésben leírt körülmények esetén a jogtalanul kirótt társasági adó visszatérítésére vonatkozó kérelem;
- (ii) az 1. kérdésben leírt körülmények esetén a jogtalanul kirótt társasági adó alóli mentességek visszaállítására (vagy a veszteségekért járó kártérítésre) vonatkozó kérelem;
- (iii) a társasági adóba nem beszámítható vagy másképpen vissza nem igényelhető azon TAE visszatérítésére (vagy annak összegében kártérítés fizetésére) vonatkozó kérelem, amelynek megfizetésére nem került volna sor a jogsértés hiányában;
- (iv) olyan esetben, ahol a TAE a társasági adóba beszámításra került, a TAE megfizetése és a beszámítás között eltelt időszakra a pénz használatával felmerülő veszteségért járó kártérítésre vonatkozó kérelem;
- (v) a társaság, illetve a cégcsoporthoz tartozó valamely másik társaság által megfizetett társasági adó visszafizetésére vonatkozó kérelem, amennyiben az előbbi társaságok bármelyikének azért keletkezett társasági adófizetési kötelezettsége, mert a TAE beszámíthatósága érdekében nem vett igénybe más kedvezményeket (a TAE beszámításának korlátaiból adódó társasági adófizetési kötelezettség);
- (vi) az egyébként előírtnál korábban befizetett társasági adó vonatkozásában a pénz használatával, illetve a fenti (v) pontban kifejtettek szerint elvesztett kedvezmények esetén felmerülő veszteségért járó kártérítésre vonatkozó kérelem;
- (vii) a belföldi illetőségű társaság által a cégcsoporton belül valamely más társaságnak megfizetett többlet-TAE visszafizetésére (vagy annak összegében kártérítés fizetésére) vonatkozó kérelem, ha a többlet-TAE nem került visszatérítésre, mivel az utóbbi társaságot eladták, szétvált vagy felszámolták;

(viii) olyan, a 4. kérdésben leírt esetben, amikor a TAE-t megfizették, majd azt követően visszaigényelték, a TAE megfizetése és a visszaigénylés között eltelt időszakra a pénz használatával felmerülő veszteségért járó kártérítésre vonatkozó kérelem;

(ix) kártérítésre vonatkozó kérelem abban az esetben, ha a belföldi illetőségű társaság úgy döntött, hogy a 4. kérdésben leírt eljárás szerint visszaigényli a TAE-t, és a részvényeseit az adójóváírás elvesztéséért az osztalék összegének megemelésével kompenzálta;

a fentiekben leírt kérelmek mindegyike esetében úgy kell-e tekinteni, hogy az:

a fentiekben meghatározott közösségi jogi szabályok megszegése következtében jogellenesen kirótt összegek visszafizetésére irányuló kérelem; vagy

kártérítésre irányuló kérelem, ahol C-46/93 és C-48/93. sz. Brasserie du Pecheur és Factortame egyesített ügyekben hozott ítéletben előírt feltételeket teljesíteni kell; vagy

jogtalanul megtagadott előny összegének megfizetésére irányuló kérelem?

7. Amennyiben a 6. kérdésre adott válasz szerint a kérelem jogtalanul megtagadott előny összegének megfizetésére irányuló kérelem:

a) ez a jog a fentiekben említett közösségi jogi jogszabályok következtében és azokhoz kapcsolódóan áll fenn; vagy

b) a C-46/93. és C-48/93. sz. Brasserie du Pecheur és Factortame egyesített ügyekben hozott ítéletben előírt feltételeket teljesíteni kell; vagy

c) más feltételek teljesülése szükséges-e?

8. A 6. vagy 7. kérdés esetén van-e jelentősége annak, hogy a 6. kérdésben ismertetett kérelmek vonatkozásában a tagállam nemzeti joga alapján a felperesek az eredeti állapot visszaállítását kérik, illetve kártérítést kérnek vagy kell kérniük?

9. Milyen iránymutatást ad a Bíróság azon körülményekre vonatkozóan, amelyeket a nemzeti bíróságoknak figyelembe kell venniük annak megítélése során, hogy kellően súlyos jogsértésről van-e szó a C-46/93. és C-48/93. sz. Brasserie du Pecheur és Factortame egyesített ügyekben hozott ítélet értelmében, különösen annak eldöntésére, hogy – figyelemmel a kérdéses közösségi jogi rendelkezések értelmezésére vonatkozó joggyakorlatra – a jogsértés kimenthető volt-e, illetve, hogy egy adott ügyben van-e elég kapcsolat, amely

a fenti ítélet szerint „közvetlen okozati összefüggésnek” tekinthető?

(¹) A különböző tagállamok anya- és leányvállalatai esetében alkalmazandó adóztatás közös rendszeréről szóló, 1990. július 23-i 90/435/EGK tanácsi irányelv (HL L 225., 1990.8.20., 6. o.).

A Verwaltungsgericht Frankfurt am Main 2004. október 11-i végzésével a Fidium Finanz AG kontra Bundesanstalt für Finanzdienstleistungsaufsicht ügyben benyújtott előzetes döntéshozatal iránti kérelem

(C-452/04. sz. ügy)

(2005/C 6/52)

(Az eljárás nyelve: német)

A Verwaltungsgericht Frankfurt am Main 2004. október 11-i végzésével, amely 2004. október 27-én érkezett a Bíróság Hivatalához, a Fidium Finanz AG kontra Bundesanstalt für Finanzdienstleistungsaufsicht ügyben előzetes döntéshozatal iránti kérelmet nyújtott be az Európai Közösségek Bíróságához.

A Verwaltungsgericht Frankfurt am Main a következő kérdésekről kéri a Bíróság döntését:

1) Hivatkozhat-e egy olyan vállalkozás, amelynek székhelye egy Európai Unión kívüli államban, a konkrét esetben Svájcban van, az EK 56. cikk szerinti szabad tőkemozgásra az Európai Unió egyik tagállamának, a konkrét esetben a Németországi Szövetségi Köztársaságnak a lakosai részére üzletszerűen végzett hitelnyújtási tevékenység érdekében ezen tagállammal és ezen tagállam hatóságainak és bíróságainak intézkedéseivel szemben, vagy az ilyen pénzügyi szolgáltatások előkészítése, nyújtása és lebonyolítása egyedül az EK 49. és azt követő cikk szerinti szolgáltatásnyújtás szabadságának hatálya alá tartozik-e?

2) Hivatkozhat-e egy olyan vállalkozás, amelynek székhelye egy Európai Unión kívüli államban van, az EK 56. cikke szerinti szabad tőkemozgásra, ha üzletszerűen vagy túlnyomórészt az Európai Unióban letelepedett lakosok részére nyújt hiteleket, és székhelye egy olyan országban található, amelyben ezen üzleti tevékenység megkezdésére és folytatására nem vonatkozik sem ezen ország állami hatósága előzetes engedélyének, sem ezen üzleti tevékenység folyamatos felügyeletének olyan jellegű követelménye, mint amely az Európai Unión belül és a konkrét esetben különösen a Németországi Szövetségi Köztársaságban szokásos, vagy a szabad tőkemozgásra való hivatkozás egy ilyen esetben joggal való visszaélésnek minősül?